

Odznaka Honorowa
Zasłużony dla Miasta Ogrodu Podkowa Leśna

Podkowa Leśna

ZAPROSZENIE

ZŁOTA KSIĘGA

Regulamin przyznawania przez Kapitułę honorowej odznaki „Zasłużony dla Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna”

Na podstawie uchwały Walnego Zebrania Towarzystwa Przyjaciół Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna w sprawie ustanowienia i powołania Kapituły dla przyznawania honorowej odznaki „Zasłużony dla Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna”, zwanej dalej „odznaką”, uchwała się następujący regulamin:

1. Odznaka jest przyznawana osobom, jak również społecznym zbiorowościom, jako zaszczytna forma wyrażenia wyróżnienia zasług dla rozwoju Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna. Zasługi cywilne lub całokształt osiągnięć powinny stanowić wkład społecznej postawy godnej naśladowania.
2. Wzór odznaki, jak i skład przedstawicieli instytucji stawiących Kapitułę przyznającą odznakę uchwalono w głosowaniu na Walnym Zebraniu Towarzystwa Przyjaciół Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna. Dokończenie kadencji członka Kapituły spośród innych wyróżniających się w miejscowym społeczeństwie zbiorowości wymaga uchwały Walnego Zebrania Towarzystwa.
3. Kapituła powołana zostaje na czas nieoznaczony w składzie 7 wymienionych w uchwale przedstawicieli i jej skład ulega zmianom w miarę nowego wyboru, na stanowisku wymagającym i członkostwem w składzie Kapituły.
4. Kapituła działa kolegium na posiedzeniach w obecności co najmniej 4 członków, w tym zawsze przewodniczącego lub jego zastępcy. Uchwały Kapituły w sprawie trybu postępowania kapadają zwykłą większością głosów. Głosowanie nad przyznaniem odznaki wymaga jednogłośnie wszystkich 7 członków składu Kapituły. Zmiana niniejszego regulaminu wymaga większości $\frac{2}{3}$ głosów całego składu Kapituły.
5. Każdy obywatel lub instytucja może zgłosić do Kapituły wniosek z uzasadnieniem na piśmie o przyznanie odznaki.
6. Rozpatrując pisemny wniosek Kapituła wyznacza referenta sprawy spośród członków Kapituły niezależnie od wnioskodawcy. Po rozpoznaniu referenta i ewentualnie wnioskodawcy rozstrzyga na posiedzeniu, czy istnieje podstawy do pozytywnego rozpatrzenia

całokształtu rozpatrywanego na piśmie przez referenta wniosku, a w szczególności, czy w sposób dostatecznie konkretny określiło realnie przystosowane w uzasadnieniu wniosku. W przypadku negatywnej opinii członka referenta Kapituła nie uდება sprawie bezu.

7. Przed podjęciem decyzji o przyznaniu odznaki Kapituła zwraca się do Zarządu Gminy Podkowa Leśna o wydanie opinii o kandydacie w ciągu 14 dni. W przypadku braku opinii w podanych terminie Kapituła przystępuje do rozpatrzenia wniosku.
8. W razie negatywnej decyzji Kapituły nie sporządka się uzasadnienia.
9. Uzasadnienie decyzji pozytywnej Kapituły powinno być przygotowane przez przewodniczącego Kapituły z udziałem członka referenta.
10. Decyzja pozytywna jest jawna i podlega opublikowaniu w miejscowej prasie oraz urzędniczym oraz zostaje wpisana do Pamiątkowej Księgi Odznak i podpisana przez wszystkich członków Kapituły z podaniem zajmowanego stanowiska.
11. Odznaka z legitymacją podpisaną przez Burmistrza i Przewodniczącego Towarzystwa zostaje wręczona przez nich osobie wyróżnionej na ukrytej Sesji Rady Gminy Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna. Na sesji razowa się członków Towarzystwa. Wniosek odznaki może być przyznany w ciągu 3 miesięcy po śmierci osoby wyróżnionej.
12. Z posiedzenia Kapituły sekretarz sporządza protokół, który po przyjęciu na najbliższym posiedzeniu podpisują wszyscy obecni na danym posiedzeniu.
13. Sekretarz Kapituły jest odpowiedzialny za stan ilościowy i ewidencję odznak i legitymacji, przechowywanie protokołów i dokumentacji, a także Księgi Wpisów.
14. Regulamin niniejszy podpisują członkowie, którzy brali udział w jego uchwalaniu, po czym zostaje wpisany na wstępie Księgi Wpisów.

M.W. Głębki *Jan Dziński*
Stawski M. Murawski *QZ*

Złota księga i Regulamin Odznaki
Honorowej „Zasłużony dla Miasta
Ogrodu Podkowa Leśna”

Jolanta Fortini

- nieodłącznymi Wiadomościami Podkowieńskimi

Dyskusja nad założeniami planu zagospodarowania przestrzennego.
Od lewej: Burmistrz Jadwiga Piwońska, Prezes Towarzystwa Przyjaciół -
Dr Andrzej Lipiński, **Jolanta Fortini – radna (notuje)**, Lech Dzikiewicz –
Towarzystwo Przyjaciół oraz osoba nierozpoznana

Jadwiga Piwońska

Otwarcie nowego komisariatu Policji.
Jolanta Fortini w czerwonym kapeluszu
(zaznaczona okręgiem).

Okładka książki „Niepokorni” zawierającej biogramy osób zaangażowanych w działalność opozycyjną w powiecie grodziskim.

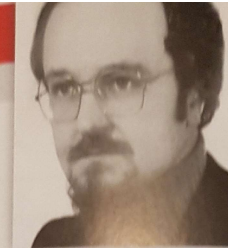
Fortini Jolanta Monika

ur. 18.02.1938 Warszawa

Geograf. Dziennikarz. Członek Komitetu Prymasowskiego Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom w Warszawie oraz Parafialnego Komitetu Pomocy Bliźniemu w Podkowie Leśnej (1985-1991). Uczestnik Obrad Okrągłego Stołu – podstolik ekologiczny. Samorządowiec.

Studiowała na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1955-1960. W Instytucie Meteorologii i Gospodarki Wodnej pracowała od roku 1960 do 1978. Następnie zatrudniona w Instytucie Kształtowania Środowiska, później przekształconym w Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej w Warszawie, w którym pracowała do 1995 r. Z działalnością opozycyjną związana od 1976 r. Przepisywała na maszynie *Biuletyn KOR*. W latach 1976-1978 kolportowała *Komunikat KOR*, *Biuletyn Informacyjny*, *Robotnika* i inne wydawnictwa podziemne. Zbierała pieniądze na pomoc rodzinom robotników z Radomia i Ursusa, represjonowanych za protesty przeciwko podwyżkom cen żywności w 1976 r. W swoją działalność kolporterską wprowadziła syna Andrzeja Iwanowskiego, będącego wówczas uczniem Podstawowej Szkoły Muzycznej nr 1 w Warszawie. W latach 1976-1978 dostarczał on nauczycielom swojej szkoły pisma podziemne, m.in.: *Robotnika*, *Biuletyn KOR*. Wiedział o konieczności zachowania tajemnicy. Pomagał dotrzeć z pojedynczymi egzemplarzami *Robotnika* do Huty Warszawa. W 1980 r. współzałożycielka i sekretarz Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Instytucie Kształtowania Środowiska w Warszawie. Prowadziła bibliotekę wydawnictw niezależnych w pokoju Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. Po 13.12.1981 r. książki zostały ukryte w pawlaczu w pokoju sekretarza Podstawowej Organizacji Partyjnej PZPR Instytutu. Od 1980 do 1981 r. pracowała społecznie w Biurze Informacji NSZZ „Solidarność” Regionu Mazowsze. W latach 1981-1989 kolportowała wydawnictwa niezależne i brała czynny udział w działalności podziemnej „Solidarności” w miejscu pracy. Od końca grudnia 1981 r. do maja 1982 r. uczestniczyła w przekazywaniu do Londynu informacji o działalności opozycyjnej i sytuacji politycznej w Polsce. Łączniczkami Jolanty Fortini były dawne łączniczki Armii Krajowej, w tym Hanna Jankowska żona Stanisława Jankowskiego – Agatona. W związku ze swoją działalnością na początku stanu wojennego była przesłuchiwana w Komisariacie Milicji Obywatelskiej Warszawa Praga (8.01.1982). W latach 1982-1985 członek Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom przy kościele św. Anny w Warszawie. Organizatorka dyżurów przy grobie księdza Jerzego Popiełuszki, wśród osób pełniących dyżury w latach 1984-1986 byli pracownicy Instytutu Kształtowania Środowiska oraz liczni mieszkańcy

Przykładowe biogramy osób z Podkowsy.

Kościelny Andrzej Paweł

ur. 26.06.1950 Częstochowa

Inżynier mechanik. *Solidarność* Politechniki Warszawskiej. Komitet Obywatelski „Solidarność” w Podkowie Leśnej. Burmistrz Podkowsy Leśnej.

Absolwent LO im. Romualda Traugutta w Częstochowie (1968) oraz Wydziału Mechaniki Precyzyjnej Politechniki Warszawskiej (1974). Pracownik naukowy Instytutu Konstrukcji Przyrządów Precyzyjnych i Optycznych PW (1975-1983). Po sierpniu 1980 r. członek NSZZ „Solidarność” na Wydziale Mechaniki Precyzyjnej PW. Po wprowadzeniu stanu wojennego uczestnik prac podziemnych struktur uczelnianej Solidarności, ps. Adam. Współtworzył grupę konspiracyjną (szef grupy – Jerzy Woźnicki), w której reprezentuje trzy wydziały PW. Kolporter prasy i wydawnictw niezależnych. W latach 80. w jego mieszkaniu odbył się spektakl Teatru Domowego Ewy Dałkowskiej i Emiliana Kamińskiego. Od 1983 r. prowadzi własną działalność gospodarczą: firma produkcyjno-projektowa „Mechanika precyzyjna” oraz firma Impuls. W 1989 r. współzałożyciel KO „Solidarność” w Podkowie Leśnej – wiceprzewodniczący, następnie przewodniczący Komitetu. Organizator kampanii wyborczych z lat 1989 i 1990 w Podkowie Leśnej. Z listy KO „Solidarność” w Podkowie Leśnej w 1990 r. wybrano cały skład Rady Miasta. W 2002 r. został wybrany na burmistrza Podkowsy Leśnej, w pierwszych bezpośrednich wyborach burmistrzów, wójtów i prezydentów, z poparciem Komitetu Wyborczego Wyborców Związek Podkowsian. W 2006 r. uzyskał reelekcję w II turze wyborów z ramienia KWW Miasta Ogrodu. Laureat III miejsca w rankingu *Sukces mijającej Kadencji 2006-2010* (w kategorii małych miast). Jeden z inicjatorów przejęcia przez samorządy kolejki WKD. W latach 2003-2010 członek Zarządu Unii Miasteczek Polskich oraz jej reprezentant w Zespołach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Obserwator w Komitecie Monitorującym Regionalne Programy Operacyjne na Mazowszu, a także członek Komitetu Monitorującego Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Norweskiego Mechanizmu Finansowego. Członek Rady Działalności Pożytku Publicznego (2003-2012). Członek Zarządu Stowarzyszenia Ład na Mazowszu.

Wyróżnienia: Medal XX-lecia organizacji zakładowej NSZZ „Solidarność” PW (2000), Medal Zasłużony dla WKD (2008).
Mieszka w Podkowie Leśnej.

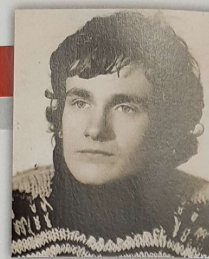

Staniszkis Jadwiga

ur. 26.04.1942 Warszawa

Socjolog, politolog. Profesor Uniwersytetu Warszawskiego. Ekspert Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Gdańsku (1980).

Absolwentka Sekcji Socjologicznej Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Warszawskiego w 1965 r. Po ukończeniu studiów pracownik Instytutu Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Należała wraz z Marcinem Królem, Andrzejem Mencwel i Aleksandrem Smolarem do grona młodych asystentów, którzy organizowali konspiracyjne spotkania dyskusyjne i seminaria. Represjonowana za udział w protestach studenckich (marzec 1968), zwolniona z pracy na Uniwersytecie Warszawskim oraz przetrzymywana w areszcie przez siedem miesięcy. Po wyjściu z więzienia pracownik m.in. w Szkole Pielęgniarskiej i Studium Doskonalenia Lekarzy w Warszawie; kontynuuje pracę naukową. Jeszcze w czasie aresztowania zaczęła pisać pracę doktorską, obroniła ją w 1971 r. Na podstawie pracy doktorskiej napisała książkę *Patologie struktur organizacyjnych: próba podejścia systemowego* (nagroda im. St. Ossowskiego, 1974). W 1978 r. uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dziedzinie socjologii. W sierpniu 1980 r. zaproszona przez Międzyzakładowy Komitet Strajkowy w Gdańsku do udziału w negocjacjach ze stroną rządową. Weszła w skład Komisji Ekspertów MKS, z którego wystąpiła, nie zgadzając się na wpisanie do związkowego statutu „przewodniej roli partii”. Po zawarciu porozumień sierpniowych i utworzeniu NSZZ „Solidarność” doradca związkowców. Po wprowadzeniu stanu wojennego ukrywała się m.in. w okolicach Kazimierza Dolnego, w Warszawie i w innych miejscach. Wykładała we Wszechnicy Solidarności i publikowała w prasie podziemnej. Uczestniczka *Spotkań z Autorem* w kościele św. Krzysztofa w Podkowie Leśnej. Kontaktowała się z ukrywającym się Zbigniewem Bujakiem oraz z ks. Stanisławem Małkowskim. W 1981 r. przywrócona do pracy w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, który został w stanie wojennym zawieszony. Od 20.10.1992 r. jest profesorem. Obecnie pracuje w Instytucie Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk. Wykładowca na wielu zagranicznych uniwersytetach, m.in.: Polskiej Akademii Nauk. Wykładowca na wielu zagranicznych uniwersytetach, m.in.: Polskiej Akademii Nauk. Wykładowca na wielu zagranicznych uniwersytetach, m.in.: Uniwersytecie Kalifornijskim w Los Angeles, Harvarda, Michigan, w Japonii, Chinach i na Tajwanie. Stypendystka Wilson Center w Waszyngtonie. Jej wczesne książki nie zostały opublikowane w Polsce. Pierwsza z nich, dotycząca dialektyki społeczeństwa socjalistycznego, ukazała się w Japonii, a polski manuskrypt zaginął po skonfiskowaniu przez Służbę Bezpieczeństwa. Druga praca, wydana po angielsku, to książka poświęcona genezie „Solidarności” *Samoograniczająca się rewolucja*, ukazała się w Stanach Zjednoczonych (1984), a wcześniej we Francji (1982). Na język polski nie została

Jaworski Krzysztof

ur. 12.12.1954 Brwinów

Malarz, grafik, poeta, wydawca, ps. Krzysztof Kościeszka, Kicior, Kruk.

W latach 1977-1980 reżyser światła w teatrach warszawskich. Współwłaściciel, z ojcem Józefem, prywatnego warsztatu rzemieślniczego z branży chemicznej (funkcjonował do 2004 r.) W roku 1980 w Podkowie Leśnej drukował pierwsze kalendarze „Solidarności” na rok 1981. W latach 1980-1981 współzałożyciel NSZZ „Solidarność” Indywidualnego Rzemiosła, członek prezydium pierwszego Zarządu Regionu Mazowsze Indywidualnego Rzemiosła „Solidarność” (od 27.09.1981), członek Komisji Interwencji, redaktor biuletynu związkowego. W 1991 r. wiceprzewodniczący związku NSZZ „Solidarność” Indywidualnego Rzemiosła, szef prasowy Związku, redaktor naczelny biuletynu związkowego. W stanie wojennym autor projektów okładek dla wydawnictw podziemnych, m.in.: Krąg, NOWA, projektów znaczków podziemnej Poczty „Solidarności” i innych druków dla pracowniczej i rolniczej „Solidarności” oraz Niezależnego Zrzeszenia Studentów. Redaktor graficzny trzech pierwszych numerów *Roczników Podkowińskich*. Z Piotrem Mitznerem prowadził podziemną oficynę wydawniczą P. T., później wydawnictwo artystyczne Spółka Poetów. W latach 90-tych redagował *Koło Podkowy*. Autor plakatu dla zespołu U2 na zamówienie Amnesty Internationale. Organizator prac Stowarzyszenia Artystów i Poetów FABRYKA SZTUKI. Kierowca firmy Muzeum Motoryzacji w Otrębusach. Pracował przy filmach, m.in.: *Róża*, *Bitwa Warszawska*, *Stawka większa niż śmierć*, *Szpiedzy z Warszawy* (BBC i TVP), *Papusza*, *Czas honoru* oraz przy musicalu *Polita* Janusza Józefowicza. Pracownik techniczny w Centrum Kultury i Inicjatyw Obywatelskich w Podkowie Leśnej. Członek zespołu filmowego Podkowińskiej Videokroniki pod kierownictwem profesora Michała Bogusławskiego. Wystawy indywidualne: Instytut Węgierski w Pradze (1998), Ośrodek Kultury „Koło Podkowy” (Podkowa Leśna, 1998), Instytut Polski (Praga, 1998), Galeria M.M. Baumanów „Nova” w Teatrze Nowym (Warszawa, 2000), Miejski Ośrodek Kultury w Milanówku (2001). Wystawy zbiorowe: Wystawa „Papięska” (Grodzisk Mazowiecki, 1990), 10 LAT NIEPODLEGŁOŚCI (MOK Milanówek, 1999), FABRYKA SZTUKI – Klasycyzm – Galeria „Test” (Warszawa, 2003), Latająca poezja z Fabryki Sztuki w Longue Gallery (Londyn, 2007) i inne. Autor czterech tomików poetyckich oraz tekstów w zbiorach, m.in. Instytutu Sacharowa (Moskwa) oraz Instytutu Hoovera (Stanford, USA). Krzysztof Jaworski określany jest jako „...Jeden z ostatnich dinozaurów generacji „dzieci kwiatów” – cyt. za Kicior Krzysztof Kościeszka Poezja. Malarstwo, Galeria Kasyno – Centrum Kultury i Inicjatyw Obywatelskich – katalog wystawy (Podkowa Leśna, 2011).

Mieszka w Podkowie Leśnej.

BARWNY HERB PODKOWY WEWNĄTRZ NUMERU
TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ PODKOWY LEŚNEJ • TEATR 8 DNIA • ZRZUTY „NEON 4”
AKTUALNOCI • HOROSKOP GALIJSKI — ODCINEK CZWARTY • SPOWIEDZ RADNYCH

WIADOMOŚCI 37

PODKOWIAŃSKIE

CENA 5000 zł • MAJ 1994 • Gazeta samorządowa Podkowie Leśnej

AUTOSACRUM

Czytaj na str. 4 i 5

For. Mirosława Kłuszczyka

„Wiadomości” przedstawiają

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ MIASTA — OGRODU PODKOWA LEŚNA

Redakcja „Wiadomości” planuje przedstawienie w najbliższych numerach organizacji społecznych działających na terenie miasta. Cykl otwiera Towarzystwo Przyjaciół Miasta—Ogrodu Podkowa Leśna.

Towarzystwo Przyjaciół Miasta—Ogrodu Podkowa Leśna jest najstarszą organizacją społeczną działającą w naszym mieście i związane jest z nim „ab urbe condita”.

Dnia 5 lipca 1926 roku Okręgowy Urząd Ziemiński wydaje na podstawie planu wykonanego przez geomez. Kazimierza Mikatowskiego, zezwolenie na parcelację majątku Podkowa Leśna, uznając tym samym projekt urbanistyczno-architektoniczny inżyniera Antoniego Jaworskiego. 1 ty. władze datę

przejściową, dyskutując w gronie historyków, za datę powstania naszego miasta.

Pierwsi właściciele działek, to osoby związane z powstającą koleją EKD, spółka „Siła i Światło” oraz Bankiem Spółek Zarobkowych, a więc: Regulacy, Dantewiczowie, Sulowscy, Gayczakowie. Oni to dbając o przyszłość nowo powstającego osiedla, stanowiąc bodźcem późniejszego Towarzystwa Przyjaciół i z ich inicjatywy do umowy regulującej osiedlenie stawali właścicielami, zawartej 29 grudnia 1927 roku, wzywając do zostania zastępcami hipotecznymi celami „zaciągania planu budowy, bezpieczeństwa, estetyki i zdrowotności osiedla”. Do realizacji powyższych poleceń społeczność towarzystwa przystąpiła w końcu 1929 roku,

czytaj na str. 2

PO SABACIE

Szczególne dziękujemy wszystkim, którzy dopomogli w zorganizowaniu spektakli Teatru Osmego Dnia w Podkowie Leśnej.

Sponsorem — Miastostwu Kultury i Sztuki, Fundacji Stefana Batorego, Zarządowi Miasta Podkowa Leśna i Animexowi.

Dyrektorowi Osiedla dla Umiędlonych za pomoc przy realizacji „Sabatu”. Osiedlowi Karu za zorganizowanie konferencji prasowej i kontakt ze światem (telefon, faksy).

Polscy podkowiatiaki za umożliwienie pochodu szesnastki przez miasto.

Malgoszece Sobotkowskiej, Salkowski Andrzejpanewi, Hercynie A. Komowski i Jerzemu Szakalskiemu za wykończenie programów dla „Sabatu” w językach: ormiańskim, rzymskim i serbsko-chorwackim, ułożenie potęgi wierszy w montaż dekoracji i przygotowanie poczetek, dykcji i obsady „Kosmosu” za miłe przyjęcie aktorów, wszystkim, którzy brali udział w plakowaniu i akcji ulkowej oraz Agnieszce i Andrzejowi Amolskim, i Hannie Gładkowskiej za życzliwość i pomoc.

Kola Podkowy

„Sabaty Podkowi” For. M. Kłuszczyka
O „Teatrze Osmego Dnia” w Podkowie Leśnej czytaj na str. 2-17

RATUJMY KANAŁ ZWANY WISŁĄ • CO ZROBIŁA USTĘPUJĄCA RADA MIASTA
USYPIANIE SUMIENIA • CZYM FRANCA ZASŁUŻYŁA SIĘ PODKOWIE

WIADOMOŚCI 38

PODKOWIAŃSKIE

CENA 5000 zł • CZERWIEC 1994 • Gazeta samorządowa ISSN 1232-1133

MAMY POCZTĘ Z PRAWDZIWEGO ZDARZENIA

For. M. Kłuszczyka

Nawet nie warto pytać pracowników, jak im pracuje się w nowym budynku poczty. Uśmiechnięci twarzą mają jedyną osobną pocztę. Jest wspaniały. Czekała na to 30 lat. Radnyk może, jeśli ładny, elegancji wygodny. Poczta w tym roku była daną, poważnie i czysto, dużo miejsca na zapieczętowanie. Interesanci mają trzy okienka do załatwienia swoich pocztowych spraw, dwie kabiny telefoniczne i Pania Informatyka dla pomocy, gdyby ktoś zechciał się w tych sprawach dowiedzieć. Gratulacje i miły przywitanie w depednacji milage obracana nowej poczty.

Nowa siedziba tak bardzo podobała się zatrudnionym na poczcie, że po otrzymaniu pozwolenia w piątek 27 maja hr nie chcieli czekać aż do poniedziałku (30 V) i przyszedł ten gracy w sobotę, mogli się w nowym budynku, poczty i widać i uśmiechnąć wszystkim, co jest niezbędne do pracy, a pewnie trochę także zby „oswoić się” z nieznanym miejscem i nacisnąć urzędniczą pocztę.

A w podziemiach znowu się normalna praca. Prace przyjeżdżają znowu do nowego budynku w Podkowie, ale zasuwanych ludzi. Tak czasem rozróżnić i oglądać.

MOŻE TO POMOŻE

W „Gazecie Stołecznej” z dnia 28-29 maja ukazało się „Dziesięć przykazań samorządowych”. Przeczytajmy ten dekalog bez zbędnych komentarzy, bo mówi sam za siebie i to dość wyraźnie:

- 1) Nie lekceważ wyborów samorządowych, od nich zależy, jakie będzie twoje otoczenie: komunikacja, przedszkola, zieleń, loty sportowe, czystość oraz w znacznym stopniu szkoły, drogi, bezpieczeństwo.
- 2) Poznaj swoich kandydatów. Nie wierz tym, którzy obiecują wszystko wszystkim — nadziei nie ma. Nie ufaj też krytykom — nie ma gminy, w której robiono wszystko źle.
- 3) Domagaj się rzeczowych odpowiedzi. Skontroluj, czy kandydat zna problemy Twojej gminy i co proponuje, by je rozwiązać.
- 4) Sprawdź, co przyszły radny wie o majątku i budżecie gminy i czy zna przepisy regulujące prace jej urzędów.
- 5) Dowiedz się, co zrobił do tej pory, na czym się naprawdę zna i co w tej dziedzinie proponuje.
- 6) Wydobądź z kandydata informację o jego majątku i oczekiwaniach na to przyszłej pracy lub dzieci.
- 7) Zorientuj się, czy nie chce zafalować wyłącznie spraw własnych, swojego domu, ulicy.
- 8) Zbadaj sympatie polityczne i przynależność kandydata — dawną i obecną — oraz to, czy nie będzie interesów politycznych stawiał ponad samorządowymi.
- 9) Przyjrzyj się, jakie ma wyposażenie: czy ma dar przekonywania, ale i słuchania innych, czy ich argumenty są lepsze.
- 10) Znajdź osoby, którym ufasz, co myślał o kandydacie. Przeważającym jednak polegać na własnym rozważaniu i zdrowym rozsądku. (red.)

70-LECIE PODKOWY • TROCHE O HISTORII MIASTA • CO JEST I CO BĘDZIE Z WKD
 • CUDA W PODKOWIE I NIE TYLKO • KOŁO PODKOWY DZIAŁA
 • KSIĄDZ LESZEK SŁIPEK: DZIEŁO SAMEGO CHRYSUSA

WIADOMOŚCI PODKOWIAŃSKIE 46

CENA 1 zł (10.000 zł)

marzec 1995

ISSN 1232-1133

70-LECIE PODKOWY LEŚNEJ

Willa przy ul. Warszawskiej 1928-29, stan z 1988 r. Fot. Grzegorz Górnikowski

Podkowa ma już 70 lat! Początek powstania miasta liczyć można od dnia (9 kwietnia 1925) poświęcenia stule notarialnego przekazanego do parafialnej i sprzedanej tereny będącej własnością Stanisława Lipca w opozycji „Miasto-Ogród Podkowa Leśna”. W roku 1925 Antoni Jaworski opracował plan Podkowy, który chociaż niegdyś był pewnym zamiarem, nadal jest czytelny w obecnej strukturze urbanistycznej miasta. Przebieg linii kolejowej, a także promienisty układ głównych ulic, zbiegających się w centralnej części miasta oraz połączenie ich półkolistymi uliczkami bocznymi, usytuowanie parku i podkowiasty kształt terenów parkowo-spacerowych ciągnących się wzdłuż strumienia — zachowały się do dziś mimo upływu lat i różnorodnych zagrożeń dla miasta-ogrodu.

Intensywny rozwój Podkowy Leśnej nastąpił wraz z uruchomieniem linii kolejki elektrycznej (1927). Do grudnia 1932 r. wykupiono około 69% powierzchni terenów przeznaczonych do sprzedaży.

Na tle chaosu i bylejakości zabudowy terenów podwarszawskich Podkowa Leśna wyróżniła się ładem prze-

strzeżonym, racjonalnością i różnorodnością zabudowy. „Architektura Podkowy Leśnej” była jednym z elementów niepowtarzalnego klimatu tej miejscowości. Rozrzucone wśród głębokiej zieleni wille tworzyły zbiór punktów orientacyjnych w sieci uliczek, lasków, ogarków i pól. Ich mały, stonowane bryły budynków (mimo różnorodności stylów) nie miały nic ze współczesnego epatowania zaskakującą kleszeń podsklepianych nowożytności. Wprost przeciwnie, zaskakiwały dobrym gustem i szlachetnym wyposazaniem w zastany krajobraz. Często też, nawiązując do wzorów miejscowości, budowano wille kantonując waz z nimi architekturę ogrodów. Ale znowu, nie w postaci rzeźb kwiatowych i nieciekawych trawników-wybiegów, lecz raczej parków-ogrodów, łączących istniejące warunki terenu z pełną fantazją pomysłami ogrodników-amatorów lub fachowców-projektantów” (B. Wróblewski). Tu można by tylko westchnąć nad rozlicznym niedzielnym i obecnym obrazem Podkowy i wyobrazić sobie mieszkańców w swoim mieście. Mimo wielkiego szacunku

(ciąg dalszy na str. 3)

WIOSENNE PORZĄDKI

Towarzystwo Przyjaciół Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna i Rada Miasta planują zorganizowanie sprzątanii miasta, podobnie jak miało to miejsce jesienią ubiegłego roku. Może nie czekając na apel, warto już teraz zabrać się za porządkowanie drożki, czyszczenie ulicy przyległej do posesji, ławka ogólnodostępnego terenu zieleni? Zastanie na później znacznie mniej pracy, a w mieście znowu jakiejś (krótki, masywny) czas będzie czysty. Trzeba się spieszyć, aby na Święta Wielkonoce było w mieście czysto.

Zielonka znowu rozpoczyna będzie w trzeciej dekadzie marca. Informacja o terminie rozpoczęcia akcji i innych szczegółach organizacyjnych zostanie przekazana Państwu w formie ulotek.

Serdeczne życzenia
 wesułych, pogodnych
 Świąt Wielkanocnych
 składa wszystkim
 Czytelnikom

Redakcja

MIĘDZY FURTkami

Zdjęcia Jolanta Fortini Morawska

Furtka do przeszłości

Furtka do przyszłości

Furtka w stylu
 starostwińskim

Furtka w stylu klasztorno-
 zamkowym

Furtka w stylu
 kapliczkowym

Furtka z wyjściem obok

Furtka na frzy strony świata

Odznaka Honorowa
Zasłużony dla Miasta Ogrodu Podkowa Leśna

Podkowa Leśna

ZAPROSZENIE

Mirostawa i Andrzej
Ryczerowie

Miasto-Ogród Podkowa Leśna i jego mieszkańcy w I poł. XX w.

Antoni Jawornicki – plan Miasta-Ogrodu Podkowa Leśna - 1925 r.

Klub – Kasyno Sportowe w Parku Miejskim, centrum życia społecznego pierwszych mieszkańców Podkowy Leśnej.

Stanisław Lilpop

Bolesław Jankowski

Janusz Reguński

Tadeusz Bonietowicz

Twórcom Podkowy Leśnej w 80. rocznicę jej założenia
Towarzystwo Przyjaciół Miasta – Ogrodu Podkowa Leśna

Antoni Jawornicki

Antoni Jawornicki.

W drodze do Podkowy.

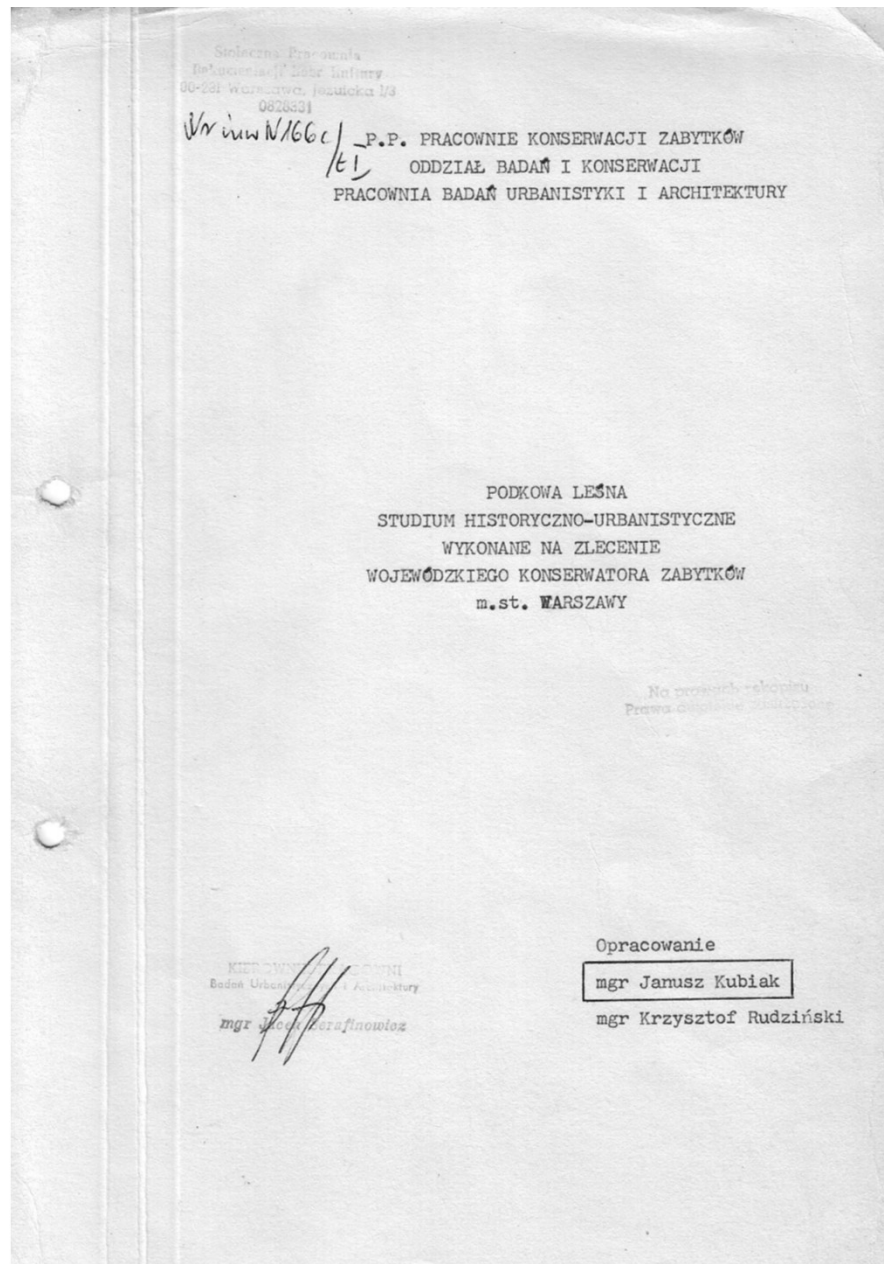
Projekt opracowania Placu Saskiego w Warszawie –
I nagroda w konkursie (razem z Sachsem)

Projekt osady letniskowej „Miasto – las Kolumna” nad rzeką Grabią koło Pabianic

Studium historyczno-urbanistyczne opracowane po dokonaniu wpisu do rejestru zabytków

Podkowa Leśna w ostatnich latach była tematem kilku opracowań z zakresu planowania przestrzennego. W 1977 roku opracowany został Perspektywiczny Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Stołecznego Warszawskiego, w następnym roku powstał Miejscowy Plan Ogólny Zagospodarowania Przestrzennego Zespołu Brwinów, Podkowa Leśna, Kanie, Otrębuły /oba w B.P.R.W./. W 1977 r. w Instytucie Urbanistyki i Planowania Przestrzennego P.W. wykonane zostało Studium Planu Szczegółowego Podkowy Leśnej, kontynuacją tego był projekt Miejscowego Planu Szczegółowego Zagospodarowania Przestrzennego miasta Podkowa, opracowany przez ten sam Instytut w 1979 r. Ostatnim w tej serii jest, opracowany w B.P.R.W. w 1981 r. Miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Podkowa Leśna.

Żaden z wymienionych planów miejscowych nie został dotychczas zatwierdzony przez odpowiednie władze administracyjne.

W dniu 22.X.1981 roku Konserwator Zabytków m.st. Warszawy mgr inż. arch. Feliks Ptaszyński podpisał decyzję w sprawie wpisania do rejestru zabytków układu urbanistycznego, zabudowy i zieleni miasta-ogrodu Podkowa Leśna w granicach administracyjnych. W uzasadnieniu tej decyzji czytamy: "Koncepcja miasta-ogrodu zrealizowana w Podkowie Leśnej według projektu architekta Antoniego Jawornickiego z roku 1925 jest unikalnym rozwiązaniem tego typu w Polsce. Realizacja ta wyróżnia się wysokimi walorami urbanistycznymi, architektonicznymi i rekreacyjnymi".

Ryczerowie z Cichej i Jackowscy z Sarniej

Józef Ryczer - mistrz parasolniczy - przy pracy.

Józef Ryczer przed domem w Podkowie Leśnej z dziećmi Heleną i Andrzejem. Kwiecień lat 40.

Stanisława Jackowska w oknie swego domu

Rodzina Jackowskich na działce jeszcze przed budową domu. 1938 r.

Sklep i warsztat Franciszka Ryczera przy ul. Marszałkowskiej 101.

Julia i Józef Ryczerowie z dziećmi w Zakopanem.

Dom rodziny Jackowskich w pierwszych latach wojny.

Władysław Jackowski z synem Józefem i dziećmi na werandzie swego domu. Początek lat 50.

Era podkowińska dla obu rodzin zaczęła się w roku 1937. Wtedy Józef Ryczer kupił od Leonarda Samowicza działkę w Podkowie Leśnej Wschodniej i na niej postawił dom nazwany od imienia córki „Anna Maria”. W okresie okupacji działał w miejscowej Radzie Głównej Opiekuńczej, ściśle współpracując z ks. Bronisławem Kolaśińskim. W tym samym roku, w Podkowie Leśnej Głównej od spółki „Siła i Światło leśnik Władysław Jackowski kupił działkę, na której w 1939 roku wybudował dom. Tu w czasie wojny z inicjatywy lokatora Romana Tomczaka odbywały się liczne konspiracyjne spotkania stronnictwa niepodległościowych.

Procesja Bożego Ciała nagłaśniana
przez Andrzeja Ryczera

Autosacrum było nagłaśniane przez Andrzeja Ryczera na ulicy Kościelnej i przyległych, a nie tylko na terenie kościoła i dziedzińca .

